

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/123/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010635
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010635.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Kristíny Ferencziovovej v konaní o návrhu odsúdeného S. F., nar. XX.XX.XXXX v C. H. C., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.08.2021 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 11.06.2021 sp. zn. 29PP/142/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného S. F., nar. XX.XX.XXXX v C. H. C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. Por. s poukazom na § 66 ods.1 písm. a), § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného S. F., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22.11.2017, sp.zn. 3T/35/2017 v spojení s uznesením zo dňa 21.10.2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.11.2020, sp.zn. 2Tos/104/2020, zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 38-40 spisu.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako aj prvú materiálnu podmienku, avšak nespĺňa druhú materiálnu podmienku.

Odsúdený nespĺnil druhú z materiálnych podmienok - prognózu, že bude viesť riadny život. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťal prevažne majetkovej trestnej činnosti, má 12 (dvanásť) záznamov, z toho bol 8 (osem) krát odsúdený na podmiennečné tresty odňatia slobody, z ktorých sa odsúdený osvedčil, hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený. Páchanie trestnej činnosti nie je u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, prevažne pod vplyvom alkoholu. Na základe týchto skutočností vyplývajú vážne a dôvodné pochybnosti o tom, či možno od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V jeho prípade prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti.

Okresný súd pri rozhodovaní prihliadol aj na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, kedy skonštatoval, že dosiahnutý stupeň nápravy nemôže súd posudzovať len podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale musí zohľadniť aj skutočnosť, či sa odsúdený zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k trestným činom, pre ktoré bol odsúdený a či sa podmienkam výkonu trestu neprispôbil len formálne, pričom prihliadol na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia ako aj na charakter

a závažnosť spáchaných trestných činov. Aj napriek tomu, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu, nemožno v čase rozhodovania súdu predpokladať, že bude v prípade podmieneného prepustenia viesť riadny život, vzhľadom na vyššie uvedené. Správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať jeho polepšenie, čo vyplýva aj z hodnotenia riaditeľa ústavu, v zmysle ktorého resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Zároveň poukázal na to, že odsúdený dňa 15.04.2020 sa dopustil trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženej Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/35/2017 zo dňa 22.11.2017 v trvaní od 22.11.2017 do 22.11.2020 a teda je zrejmé, že odsúdený zo strany spoločnosti resp. súdu už dostal reálnu možnosť preukázať polepšenie a nápravu, no túto možnosť nielenže nevyužil, ale práve naopak preukázal to, že toto poskytnutie dôvery nemalo na neho žiadny prevýchovný účinok, nakoľko následne na to spáchal obzvlášť závažný zločin. Teda pokiaľ predchádzajúce odsúdenia ako aj výkon podmieneného trestu na odsúdeného nemali očakávaný účinok, preto jeho náprava môže byť zaručená len úplným výkonom trestu odňatia slobody, ktorý odsúdený aktuálne vykonáva.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť odsúdený (č.l. 36 spisu).

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti (č.l. 36 spisu).

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
- b/ konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku na podklade včas podanej sťažnosti odsúdeného, preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné:

- odsúdený vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 22.11.2017 sp. zn. 3T/35/2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.10.2020 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.11.2020 sp. zn. 2Tos/104/2020, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokusom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

- formálna podmienka na podanie žiadosti odsúdeného podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bola splnená dňa 03.03.2021.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že

- odsúdený je zaradený do diferenciačnej skupiny B, kde sa nachádza doposiaľ,
- správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni,
- disciplinárne odmenený bol 1-krát a to 23.02.2021 pochvalou za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri programu zaobchádzania, disciplinárne potrestaný nebol.
- pracovne je zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Bagsey, pracovnú morálku nemožno pre krátkosť času objektívne hodnotiť,
- stanovené ciele programu zaobchádzania plní,
- resocializačná prognóza je menej priaznivá vzhľadom na stredného rizika recidívy trestnej činnosti (trestná minulosť odsúdeného),

· riaditeľ ústavu v závere konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Z registra trestov vyplýva, že bol 12-krát súdne trestaný. Na niektoré odsúdenia sa neprihliada, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený (zahladené odsúdenia dávajú obraz o osobe obžalovaného a o jeho sklonoch páchať trestnú činnosť, keďže zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia práve zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel spáchal trestný čin (R 71/1975).

Sťažnostný súd konštatuje, že okresný súd postupoval v danej veci v súlade so zákonom a správne, keď na podklade návrhu odsúdeného určil termín verejného zasadnutia na 11.06.2021, zabezpečil prítomnosť všetkých procesných strán na tomto úkone a tento procesne správne zrealizoval a dospel k správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku dostatočne a presvedčivo zdôvodnil, prečo nie je možné návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť.

Sťažnostný súd si všetky závery súdu I. prvého stupňa prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení.

Odôvodnenie uznesenia I. stupňového a II. stupňového súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu tvoria jeden celok (I. ÚS 336/2016).

Podľa § 66 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Z citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a tiež skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správny záveru, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že odsúdený vykonal potrebnú časť výmery uloženého trestu.

Taktiež správne konštatoval, že u odsúdeného bola splnená jedna z materiálnych podmienok a to, že odsúdený svojim správaním počas výkonu trestu odňatia slobody preukazuje snahu k náprave, keď jeho správanie je v súlade s ústavným poriadkom, doposiaľ bol 1-krát disciplinárne odmenený, ciele stanovene programom zaobchádzania plní.

U odsúdeného však nie je splnená druhá materiálna podmienka, ktorú súd objasňuje, skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti pre ktorý je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávaní, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona je potrebné v prípade uvedeného v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017).

Sťažnostný súd zhodne ako súd I. stupňa poukazuje na tú skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ 12-krát súdne trestaný, z toho 8-krát podmiennečnými trestami odňatia slobody, kedy mu bola daná možnosť preukázať snahu po polepšení a túto možnosť odsúdený nevyužil, pretože v skúšobnej dobe podmiennečného trestu, ktorý v súčasnosti vykonáva sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, § 39 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona. Skutok spáchal 15.04.2020, teda v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, preto uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 3T/35/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.11.2020 sp. zn. 2Tos/104/2020 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Taktiež z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá a to vzhľadom na stredné riziko recidívy trestnej činnosti.

Sťažnostný súd taktiež prihliadol s poukazom na § 66 ods. 2 Trestného zákona na povahu spáchanej trestnej činnosti a to na prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s poukazom na prečin ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, § 156 ods. 1 Trestného zákona, teda na prečiny násilného charakteru, osobu odsúdeného, kedy nie je možné jednoznačne vyvodiť záver, že bude viesť na slobode riadny život.

Vzhľadom na tieto skutočnosti má aj sťažnostný súd za to, že náprava páchatel'a, celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov tak, ako to správne skonštatoval aj súd I. stupňa.

V závere sťažnostný súd len pripomína, že podmiennečné prepustenie je významným výchovným prostriedkom trestného práva, avšak jeho podstata netkvie v tom, aby páchatel' bol za dobré správanie prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby. Podmiennečné prepustenie bude odôvodnené len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti existuje odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude aj na slobode viesť riadny život a že pre spoločnosť tu nie je príliš veľké riziko jeho recidívy.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.